

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tuba Tragica, Seu Historiæ Horroris Plenæ Dominicis Per
Annum Concionatorio ritu aptatæ, Quibus ad oculum
ostenditur, quàm acribus pœnis flagitia proscindat
scelerum Ultor Deus**

Selhamer, Christoph

Norinbergæ, Anno Gratiaë M.DC.XCIX.

Concio XXIII. S. Joannes Baptista. Mirabilis & miserabilis Ternio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52721)

CONCIO XXIII.

FESTVM S. JOANNIS BAPTISTÆ.

Quis, putas puer iste erit? Luc. 1.

Mirabilis & Miserabilis ternio.

Lios inter Orbis hujus Vagiones passim hodie terrarum plagas oberrant homines luridi, seminudi, nigro carbone notati, quos vulgò *Cingaros* nuncupamus Opt. AA. Unde hæc hominum colluvies ortum trahat, usque adedò compertum non est. Juxta illorum asserta Ægyptum incolunt, & quia majores ipsorum olim laribus suis exulantem JESU lum suis cum parentibus excluderant, nunc justò Dei judiciò, vicibus mutatis familiæ singulæ per septennium solum vertere coguntur & exulare, quæ tamen passim hodie fabulis adscribuntur. Hæc pœnâ potius plecti merebantur Bethlemitæ, qui multò antè suis à penatibus Deum necdum orbi natum proscriperant, unde caulam subit Deò grvida Virgo Mater, prout ipsò Nativ. Dominicæ Festò disputatum. Ajunt alii patriam Ægyptum novis tormentorum plagis cœlitus feriendam, si domi hæreant; prædicant Deiparam, & liberos suos ritu catholico baptizari curant, ubi pro patrinis ut plurimum Proceres rogant & Dynastas, Consules & urbium pagorumque præfectos, quorum gratiâ tutum ubique transitum sortiantur. Sub hoc nequitæ pallio aliis omnibus commiserationis affectum instillare cogitant, unde votis suis securius damnentur. Interim quidquid ruri spirat, hac lue grassante, passim periclitatur. Quidquid horum oculos eminus incurrit, mox piceis manibus aucupantur. Sit, qui lurconibus hisce patenti ex bursa eleemosynam largiatur, in actu oculi tota ex bursa omnis pecunia vanescet. Furtis vivunt & præditis; subinde tam homines quam feras grandibus fascinis corrumpunt, & pro insigni lucro reparant corruptos. Delrio, Parisiensis Cancellarius (1) (1) Delr. supra modum miratur, ab hac hominum lue ita frigidè terras purgari. Disquis. Nec locò, nec loci substantiâ ullibi digni sunt erronei isti. Ritè si præmerentur, multoties pateret, hos inter & Orci alastores, magnum sæpe commercium intercedere; cujus causâ potius è medio tollendi essent

A.
Fæx Cingarorum nullibi tolleretur.

AA 2

Orcini

(2) Exod.
l. 22.

(3) Munst.
l. 3. Cos-
mogr.

(4) Crantz.
l. 11. Sax.

(5) Aven-
tin, Annal.
Boic. l. 7.

(6) Beirl.
in C.

(7) Gobat
de Super-
stic.

(8) Delr.
l. c.

B.
Alia inter
multos va-
ticipiniis suis
supplan-
tant.

Orcini vagiones, prout à Deo pridem omnibus ad urnam sedentibus præ-
fectis præceptum (2) fuit: *Maleficos non patieris vivere*. Quæ hæcenus
obiter & perpaucis, de Cingaris produxi, ea non mea ex manica protuli sed
ex probatis authoribus allegavi, quorum aliquos duntaxat nomine tenens
expromo. Ita ergo de hoc hominum probro coquantur sequentes (3)
Munsterus, Alb. (4) Crantzius, (5) Aventinus, Laur. (6) Beierlinck, Ge-
orgius (7) Gobat, & Mart. (8) Delrio. Carolus Augustissimus Imper-
tor has hominum fæces, patriæ telluris proditorios exploratores, re-
ricolis oppidò graves & onerosos tenebriones Anno 1549, in Com-
itiis Augustæ celebratis per publicum Diploma totò Imperiò prohibe-
psit Romanò, quò hanc in horam ubivis locorum standum esset; a-
nescio, quò fascino adhuc hodie accolæ & incolæ hi erronei lucrentur,
seu potius deludant, ut passim ubique transitum obtineant, cum potius
in id junctis esset viribus enitendum, ut hoc hominum genus funditus
extirparetur. Alias inter decumanas pravitates, quibus incautos co-
cumveniunt, ac futurorum avidos supplantant, ut pecunias emungant,
se etiam pro vaticiniis venditant prophetis, explorant manuum volat-
venas, sulcos, lineas, & ex his ridicula formant oracula, quæ à nonna-
lis summo in pretio habentur, Ecclesia Matre divinationibus hæc pe-
petim reclamante, quia contra primum Decalogi præceptum evidentè
pugnant. His tamen insuper habitis, pasci volunt gerris hæc euan-
gelistiam suam reprobi parentes, ut resciant, quot numero liberos sui
sint ex connubio capturi, & quid illis tandem futurum sit. Ita cer-
tities falluntur improvidi, & naso suspenduntur adunco rudes idiotæ.
Optimi parentes, non possunt similia de futuris contingentibus ex nu-
num lineis aut cæsuris linearum expromi. Soli Deo nostra patrum
præcordia, opera & cogitatus. Solus Deus novit, quò se tandem
sua liberi arbitrii voluntas sit reclinatura, non item dæmon, multo mi-
nus dæmoniacy agyræ; ut quid ergò rerum abditarum futurum his et
mendacibus rabulis eruitur, qua rimatione & Deus graviter offenditur,
& conscientia enormiter sauciatur. Hæc ex uno Deo quarantur, quæ
multis hæcenus sanctis detexit, multis aliis occultavit. Quid multis hæc
vultis o parentes, quid tandem vestris sit proliibus futurum, ipsi vobis
augures estote, ipsi vobis sine ullius adminiculo divinate. Multis
vaticinandi parentibus proprium jam digito ostendam, ita tamen ut
nulla infallibilis veritas huic divinationi adstruatur, quia inde frequen-
ter contrarium probatur.

Quarunt ex se mutuo amici hodie Joannis & consanguinei,

putas puer iste erit? at verò parentes Joannis nihil horum indagasse leguntur; hi nempe à Spiritu Sancto cœlitus edocti, eminenti spectabant, in quem finem à Deo decretus esset Joannes. Nullo tali lumine ab alto illustrati erant amici, & proximo sanguine juncti, interim tot prodigia horum oculis se ingerebant, ut facile cogitarent, Joannem à Deo ad negotia magni momenti expedienda destinatum esse. Prodigium erat simile, Elisabetham jam annis & canis gravem feminam sua in senectute enixam esse puellum. Prodigium erat idem Nomen ab Elisabetha, idem nomen à Zacharia patre haustum esse Joanni, frustra reboantibus amicis. Prodigium erat Zachariam expresso nomine Joannis, mox linguæ vinculo solutum, loquendi usum recepisse. Hæc & alia prodigia amicos eam in sententiam trahebant, ut secum ita concluderent: Deum bonum! si parentes ipsi tot prodigiis clarescant, paribus sanè prodigiis inde prognatus infans nobilitabitur; quidquid ergo virtutis, quidquid raritatis in parentibus spectabant oculati simul & admirabundi testes, id totum more passim per Orbem recepto, in Joannem devolvebant. Joannæi parentes erant justi ante Deum, incedentes in omnibus mandatis & justificationibus Domini sine querela, Luca (9) teste. Ita nempe, ut probenotat Cajetanus (10) justis ex parentibus velut hæreditario jure nasci debuit Joannes.

Hæc sanè hanc in horam toto passim terrarum Orbe fieri videmus & observari. Parentes ubique amulsi præbent, quâ liberorum virtutem affabre dimetiamur. Sicut juxta sacra Scripturæ effata (11) in filiis suis agnoscitur vir, sic vicissim ex virorum actis tanquam ex speculo indoles filiorum relucet, qui ut plurimum patrisfære creduntur. Matres pariter apud Hebræos, Cornelio (12) authore locum proverbio fecerunt, ut palam dicerent: Sicut Mater ita & filius. Mens itaque parentibus fuerit, seridò investigare, quid aliquando proli suæ sit futurum, seiplos accuratè investigent, manusque suas probe inspiciant, seu quod idem, mores suos & opera fidenter explorent, & brevi se in apicem tecta veritas evolvat. Ad id nullo lumine cœlis desluo, nulla apparitione, nulla revelatione opus est, multò minus cingaris pseudoprophetis; plerumque ipsi parentes divinabunt, quid filiis sit futurum, si seiplos suorumque actus atque habitus in speculo consulant. Scimus utique, quid trita & vulgares paramiæ loquantur: mali corvi malum ovum, nec corvus parit ficedulam, nec petulca capella columbam. Non potest arbor bona malos, nec arbor mala bonos fructus facere, oraculum est divinum (13) quis primæ Veritati reclamet?

C.
Volunt sci-
re parentes
quid suis sit
liberis fu-
turum, suas
manus ex-
plorent &
acta.

(9) Luc. 1.
(10) Cajetani
in Luc.

(11) Eccl.
11.

(12) Corn.
in l. c.

D.
Hinc om-
nis noticia
hauritur.
Probatur
ex Script.
& exem-
plis.

(13) Mat.
7.

Ubi vel hodie *Zachariam* agit pater & *Elisabetham* mater representat; ubi ambo parentes iusti sunt & in omnibus Dei mandatis sine querela incedunt, sine scandalo, sine rivo, ibi facili negotio deprehendas, quam indolem ac naturam secum è cunis infans hauriat; hinc nempe meri Joannes prodibunt, liberi Deo dilecti, qui juxta parentum exempla prævia Deum ament perpetim ac timeant in tumultum usque.

Ubi pater fuerit *Orentius*, & Mater fuerit *Patientia*, Sanctitatis titulo illustres Conjuges, qui mallent vitâ exui, quàm fide catholica armari, ibi pariter filii eorum *Laurentii* martyrii gloriâ succenssi, hilares ad furcam currunt & coronam Surio (14) teste.

(14) Sur. t. Maj.

Ubi pater fuerit *Marius* veri nominis *Theophilus*, & Mater pater egerit ac providam *Martham*, qui tam in prosperis quàm in adversis Deo pangant mille laudum encomia, ibi etiam in grandibus poenis & tormentis pientissimi eorum filii *Audifax* & *Abachum*, linguas suas cum parentibus suis in laudes Superis cantandas impigrè resolvunt, sibique antè vitam tolli, quàm silentium imperari patiuntur, prout *Nadasi* (15)

(15) Nadasi 19. Jan.

perhibet in Januario. Ubi pater fuerit *Getulius*, sustibus & boum nervis pro fide confectus Martyr, & Mater fuerit fortis *Heroïna*, re ac nomine *Symphonia*, saxo ad collum ligatò in profluentem demersa, (16) ibi pariter sanguine parentum tinctâ fortiter prement vestigia filii numero septeni. Patris Martyris vivax memoria, & animosæ matris adhortatrix suada natum sanguinem ad parem luctam, parem victoriam & gloriam animabit. In *Crescentio* guttur ferrò transfigi, *Julianum* latus transverberari, *Nemesium* percuti, *Primitivum* umbilicum trajici, *Iustinus* membra secari, *Statianum* telis configi, *Eugenium* se totum à pectore duas in partes dividi patietur, ut tota ex familia nullus ex septenis filiis dici posset à præcellis parentum cogitatibus & actis degenerasse.

(16) Brev. Rom. 18. Jul.

Ubi pater alter fuerit patientiæ prodigium *Jobus*, vel crucifixi Neminis flammeus amator *Eustachius*, & mater fuerit *Theopista*, qui apperimè sciant, quid & quantum nos pati oporteat pro Deo, pro cælo, & gloriæ perennis æternitate, ibi etiam liberos reperias sanctitate conspicuos *Agapitum* & *Theophilum*, qui etiam puritatem suam pravos imitatorum idololatrias fortiter propugnent, seque ultrò suis cum parentibus in æneum & à subjecto igne candentem taurum detrudi ferant patienter, æquè in hoc flammeo carcere Deum laudaturi, acsi jam chorum in paradiso explerent.

Ubi pater fuerit Senator, sed una *Pudens* fuerit, primam innocentiam vestem sub baptismo ipsis ab Apostolis Petro & Paulo prodigiosè indutus, quam etiam tumulo intulit immaculatam, & mater fuerit *Priscilla* morum sanctitate conjunx inclyta, tota domus in templum abibit, & Ecclesiam Angelis habitatam, quam pari vitæ sanctimonia liberi excolunt *Timothei* & *Novati*, omnium pauperum in curia Romana ferventes advocati; hic pariter filia in sanctam aliquam *Pudentianam*, aut in *Praxedem* adolescent, quæ opes omnes ac fortunas suas in pauperes distribuant, & tanquam Deo juratæ Virgines antè malint vitâ spoliari quam fœdari.

Accidat verò, ut parentes suæ salutis incurri vitam vivant luridam, scandalis hirsutam, iniquitatis mammonæ turbidam, in Deum ac divos Cœlites blasphemam, lusibus & symposiis addictam, matrimonialis perfidiæ plenam &c. Ah! primo ex obtutu patebit, cujus notæ ac nominis sint liberi, à tam pravis parentibus educati. Hebræis hic loci tritum est proverbium, quò dicunt, *vini filius acetum est*. Sensus est, ubi parentes dantur ebriosi, gulosi, vino aut cerevisiæ immerfi, liberi quidem progenerantur, sed qui merum in acetum degenerent ita mordax, ut uberes lacrimas ex oculis proluciant parentum. Talis acetosus nebulo erat puer ille, cui Diogenes olim Plut. (17) teste, in fa- (17) Plut. ciem dixit; novi te intus & in cute; *te pater ebrius profemiaavit*; unde in Diog. ergò de te quidquam boni præsumam? hic naturæ naturantis cursus est & vulgaris genius. A parentibus vultu seu moribus æthiopem referentibus nemo liberos expectet candidantes. Æthiops æthiopem generat; prodigium foret, si quid albi coloris uterò funderet æthiopissa, ait quidem Delrio (18) ex Heliodoro (19) in Æthiopia feminam fuisse, (18) Delr. qui ex vivaci apprehensione & imaginatione infantem pareret totaliter disquis. l. 1. candidam & albicantem, qui tamen post aliquot dies exspirasse dici- c. 3. q. 3. tur, & hujus tantummodo unum affert exemplum, ut pateat hoc es- (19) Heli- se prodigium naturæ, quod fortè singulis annorum centuriis in lucem dor. l. 1. hi- prodeat. Liberi ad omnem pietatem facti, sed à nigris & pessimè mo- stor. Æ- ratis parentibus educi ita pauci sunt, ut vix numerum constituent; re- thiop, cte tales inter naturæ ac morum prodigia collocavi Tub. Anal. t. 2. p. 2. Conc. 43. Potest Deus, ut Baronius meminit (20) ex putrido ster- (20) Ba- core aurum colligere & pretiosam gemmam ex Copronymo Impera- ron. A. 775. tore sanctam sc. Anthusam; hæc tamen rariora sunt, quàm ut improbi parentes spem facere possint bonæ prolis ex pravis prodituræ. Dicitur est Constantinus ille cognomento *Copronymus*, quia sacrum Baptismi fon-

fontem faculentis naturæ sordibus conspurcavit, & excrementios quorum fungos præ pastanis, bellissimè fragrantibus rosis perpetim naribus suis affricuit. Sic D. Virginem & Martyrem Barbaram ab hispido patre Dioscoro propria sobolis carnifice, tanquam ex informi rubo nobile liliolum prognasci Deus voluit, *qui potens est, ex duris lapidibus Abrahæ filios suscitare* Matthæo (21) teste. Possent quidem alia etiamnum exempla produci, sed perpauca, ex quibus evidenter concludas, jure inter naturæ aut gratiæ prodigia numerari, si è peccaminosis & scandalo hirsutis parentibus pia & superis devota soboles, ex ebriosis & gulosis parentibus proles sobria, ex impudicis & luxuriosis parentibus unquam modesti ac pudici liberi, ex mendacibus, dolosis & mille fraudum conculis sordentibus veritatis studiosi & germani candoris pulli, à peccantibus & blasphemis parentibus filii nascantur in assiduas preces & opera pietatis effusi. Poterit quidem Deus miracula miraculis accumulare, ex spinis rosas, ex tribulis ficus, ex sterili trunco fruges educere paradiso dignas, & prout jam dictum est è saxis filios Abrahæ resuscitare, sed hæc miracula nemo præsumat. Sicut Deus permittit, ut ab ægris parentibus fracti & emarcidi corporis navos jure quasi hereditario filii contrahant, v. g. calculum à calculosis, podagram à podagricis, phtysin à phtylicis &c. ita vel maximè à pravis & immoratis cum maternò lacte hauriri, eum pulve prima ingeri patitur spiritus peccaminosos, animi navos & peccata, pessimos habitus & inolitas consuetudines, quibus infecti sunt ex malitia parentes. Hinc omnibus ac singulis connubio illigatis benè vivendi grandis obligatio incumbit, ne à pravis parentibus parem malitiam filii percipiant, aut impio illorum exemplo primis annis concipiant pravitatem nullò unquam ævò eradicabilem, unde tandem turpibus delictis innutriti vitam vivant pessimo fine terminandam, Orò & gnam. Deum immortalem! sudant sæpè probi ac devoti parentes, & totis viribus collaborant, ut natam sobolem suam in officio ac obsequio Dei contineant, ne ab aliis repenti seducti, à præcellis parentum cogitationibus & aëlis in reprobum sensum degenerent; quid boni ergò de illis sperandum, quos injurii parentes velut informes truncos sine ulla animi cultura adolescere patiuntur, imò sæpè scandalis oppletis horridis, execrandis? an rei hujus recens vultis Exemplum invenire non recuso laborem; piis parentibus ad cautelam, pravis ad saluberrimum horrorem id ipsum modò Exemplum proponam, quod lapsis ab hinc annis Henricus Englgrave splendida eruditionis Ecclesiastes ipse

(21) Matt.

os suscitare

Matthæo (21) teste.

Possent quidem alia etiamnum exem-

pla produci, sed perpauca, ex quibus evidenter concludas, jure inter

naturæ aut gratiæ prodigia numerari, si è peccaminosis & scandalo

hirsutis parentibus pia & superis devota soboles, ex ebriosis & gulosis

parentibus proles sobria, ex impudicis & luxuriosis parentibus unquam

modesti ac pudici liberi, ex mendacibus, dolosis & mille fraudum conculis

sordentibus veritatis studiosi & germani candoris pulli, à peccantibus

& blasphemis parentibus filii nascantur in assiduas preces & opera

pietatis effusi. Poterit quidem Deus miracula miraculis accumulare,

ex spinis rosas, ex tribulis ficus, ex sterili trunco fruges educere

paradiso dignas, & prout jam dictum est è saxis filios Abrahæ resuscitare,

sed hæc miracula nemo præsumat. Sicut Deus permittit, ut ab

ægris parentibus fracti & emarcidi corporis navos jure quasi hereditario

filii contrahant, v. g. calculum à calculosis, podagram à podagricis,

phtysin à phtylicis &c. ita vel maximè à pravis & immoratis cum

maternò lacte hauriri, eum pulve prima ingeri patitur spiritus

peccaminosos, animi navos & peccata, pessimos habitus & inolitas

consuetudines, quibus infecti sunt ex malitia parentes. Hinc omnibus

ac singulis connubio illigatis benè vivendi grandis obligatio

incumbit, ne à pravis parentibus parem malitiam filii percipiant,

aut impio illorum exemplo primis annis concipiant pravitatem

nullò unquam ævò eradicabilem, unde tandem turpibus delictis

innutriti vitam vivant pessimo fine terminandam, Orò & gnam.

Deum immortalem! sudant sæpè probi ac devoti parentes,

& totis viribus collaborant, ut natam sobolem suam in officio ac

obsequio Dei contineant, ne ab aliis repenti seducti, à præcellis

parentum cogitationibus & aëlis in reprobum sensum degenerent; quid boni

ergò de illis sperandum, quos injurii parentes velut informes truncos

sine ulla animi cultura adolescere patiuntur, imò sæpè scandalis oppletis

horridis, execrandis? an rei hujus recens vultis Exemplum invenire

non recuso laborem; piis parentibus ad cautelam, pravis ad saluberrimum

horrorem id ipsum modò Exemplum proponam, quod lapsis ab hinc

annis Henricus Englgrave splendida eruditionis Ecclesiastes ipse

S. C.

S. C.

S. C.

S. C.

S. C.

S. C.

S. C.

S. C.

S. C.

S. C.

S. C.

S. C.

S. C.

S. C.

S. C.

S. C.

S. C.

S. C.

S. C.

S. C.

S. C.

S. C.

S. C.

S. C.

S. C.

S. Catharinæ festo palam in Belgio prædicavit, prout in nobili ejus Tomo, & omni curiositatis apparatu splendidante Pantheo (22) prostat. (22) Henr; Englgr. in Panth. S. Cath.

Aures arrigant tam pii quam reprobi parentes, atque inde se ac suos sanctius observent. Author quidem nec annum, nec locum allegat, ubi scenam præsentem Deus aperuit; facti tamen veritas nullatenus disputetur. Ut binis familiis avita nobilitate conspicuis parcatur, studio locorum & temporum circumstantia tacentur, etsi enim hi parentes in prolium suarum educatione nullumævum commiserint, labes tamen gravissima utriusque familiæ, utut innocuæ ex degeneri sobole accresceret, si locus proderetur, & inelyta parentum nomina paterent.

In Belgica urbe religiosus quidam Pater, qui cum Henrico ejusdem fuerit instituti, summo manè publicos in carceres vocabatur, ut 24. annorum adolescenti actû ad mortem condemnato assisteret, eumque ad ultimam luctam ritè disponeret. Vix pedem in carceres vocatus intulit Sacerdos, ecce reus vultu & animo turbari atque ita mente visus est percelli, ut multo tempore nec verbum proloqueretur, imò potius in enormes quæstus & lamentabiles ejulatus erumperet. Non defuit officio suo Sacerdos; quidquid ad solandum, quidquid ad animandum juvenem serviret, aut mortis apprehensæ memoriam retunderet, potenti suada reo proposuit; at mentem sua jam sede dimotam nec reducere valuit, nec mitigare; validis ac undique seriis argumentis captivum aggressus, his tandem fortibus catapultis rei animos pulsavit expugnavit: audin, inquiebat, amice mi, lata est sententia mortis, tibi crastinâ moriendum est, & hanc latæ mortis sententiam nullæ poterunt lacrimæ, nulla poterunt lamenta reprimere; cùm ergò de corporis vita actum sit, suaferim paternè tritum illud: *Omnia si perdas, animam servare memento.* Cura proin ut animæ vitam in secula extendas nullo unquam avô moritura. Audiit hæc juvenis & Patrem fixis iterum oculis intuitus, pauca hæc hortatori reposuit: mi Pater, mortis pavor non est, qui animos turbet; lubens sententiam accepto meis enormibus flagitiis decretam; Deo meo pro me passo, pro me in crucem acto lubens vitam immolo; fiat corpus hoc corvis pabulum, & incautis adolescentibus constans exemplum! nihil horum animos lacessit ac mentis præcordia turbat; alia longè mentem premit calamitas. Dixit hæc & mox iterum humi fluxit, grandi deliquio correptus. Sibi redditus, suspiria suspiriis, lamenta lamentis adauxit, & cùm affusam turbam lacrimantibus oculis respexisset, id unum à præsentibus repetiit, ut loco cederent, & sibi soli cum Patre loquendi facerent potestatem.

Bb

tem.

(22) Henr;
Englgr. in
Panth. S.
Cath.

F.
Deficiunt
sæpè liberi
à probis
parenti-
bus, quan-
tò magis
reprobos
sequuntur
probatum
notabili
exemplò.
Hist.

tem. Carcere tot testibus & arbitris evacuato, ocius adolescens in Patris collum irrui, presentem arctissime strinxit, manus ejus humillime osculatus, quin etiam in genua provolutus, his eum palam ejulans asfari cepit & salutare: Ah Pater mi! non nosti amplius ex asse tuum? altero renuente, perrexit in ceptis reus: nunquid ante tot & tot annos illa in urbe hanc & hanc classem docuisti? nunquid tunc temporis illos discipulos ordine recensitos numerasti? hæsit ad hæc attonitus Sacerdos, necdum tamen plenam rei notitiam captare valuit, donec proprio ipsius Nomine audito, attonitis ad prodigium animis obstupesceret, stetit quidem statua instar fixus Pater ad infelix nuntium & juvenis ab illo enormiter mutatum non sine lacrimis contemplatus, repræsentavit vocem; revera tamen sic interim animo secum præfatus: Deum immortalem? hiccine juvenis ille mihi olim in paucis charissimus, filius hic unicus floridissima simul ac ditissima familia? hiccine quindecim millium florenorum hæres unicus, cui piissimi parentes, me teste oculato, omnem pietatem, omnem modestiam ac Dei cultum teneris ab annis instillabant? hiccine juvenis ille, quem meo tempore in scholis omnines ac singuli ob ingenii præstantiam, mores undique candidos, & illimis vitæ angelicam paritatem velut cœlo lapsum Nicetam suspenderant? hic tot titulis olim meus eò tandem miseria sit redactus, ut magister discipulo suo tam triste obsequium deferre cogatur? pereant istudales reprobi, quorum licentiâ majoribus in Stoicis ita fuit in transmissum actus juvenis, ut ex angelo fieret diabolus, sua ob flagitia mortem etiam probrosissima morte maclandus! hæc animo secum Pater commobiter revolveret, reum hortari cepit serio, ut tantisper omnem familiaritatis respectum seponeret, seque totum animo impenderet per integram confessionem expiando. Id negotii ut certius ac fidentius expediret, alium submittere statuit, cui tanquam incognito liberius loqueretur, at summis precibus rogare institit reus, ne ipsum hoc in articulo destitueret, se nulli nisi ipsi latentes animi navos referenturum, cujus proin pedibus affusus, ne misellum peccatorum ad internitatis portam properantem desereret, iterum iterumque sollicitabat; Datò proin spatium acta revolvendi, domum Pater revertere reumq; omnium Collegarum precibus impensè commendavit; inde pro captivo Sacris operatus, ac rudi cilicio accinctus paulò post ad carcerem revisit, quem spiritus pacato, sereno vultu & animo mille mortes obire prompto captivus exceperit. Facta uberes inter lacrimas confes-

sione nihil ultra cum Patre nisi de Deo ac divinis loquebatur, totus ad tormenta pro tot noxis ritè, in terra expiandis exardescens. Rebus omnibus ritè ad mortem obeundam compositis pro more carceris fores carnifex pulsabat, qui cum etiam carcerem subintrâisset, & à reo veniam petiisset, palam professus se invitum manus reo injicere, & officii sui exequi rationem, ecce! præter omnium spem & opinionem iterum in questus & lamenta linguam resolvit reus, clamans identidem: JESU bone quid hoc rei? credebant omnes eum denuò sensibus destitutum humi fluere, horrore mortis perculsum; at brevi patuit, unde sua traheret primordia præsens turbatio. Sibi paulatim redditus, carnificem perennes inter singultus fixè intuitus, ad Patrem se convertit, dixitque: neque hunc nôsti Pater mi? neque tu mei ullam amplius notitiam habes justitiæ minister? negante utroque, reus iterum in lamenta effusus, sortem suam questus est dixitque: ô probrum! ô dedecus! ô mirabiles & nunquam visos eventus! mox tamen seipsum corrigens sacra subintulit: prò quam mirabilia sunt judicia Dei! colo illa & veneror, quia sic Deo placuit degeneres filios combinare, ut alter ab altero tragica morte perimeretur. Hem Pater: hic ipse tuus quondam fuit discipulus, meus commilito & sodalis; utrumque virtutibus ac scientiis instruxisti. En Ternionem verè prodigiosum! binis cum discipulis suis præceptorem, hic ut reum ad ultimam luctam animaret, ille ut suo quondam condiscipulo gulam frangeret. Erat quidem carnifex reò multis gradibus inferior, natus tamen & hic fuit nobili ex prosapia perquam opulenta; habuit enim ad annuos census locata duodecim millia florenorum; præter opimam spem obliquæ hæreditatis. Abiit & iste imisè scholis ad majores Stoas & qui à teneris lac pietatis hausit domi, foris moderatorum disciplinæ & parentum tutelæ subductus pravos inter omnem pravitatem imbibit turpi malorum contubernio seductus; quos inter cum dies noctesque, scholis insuper habitis græcando & grassando extraxisset, militiæ tandem nomen dedit, ut in omnem malitiam præceps iret; factum adèò ut alter manu ipsius & ferro confectus humi funus rueret; sic in carcerem conjectus sententiam fatalem expectabat, donec dies reo diceretur. Erat autem jam multo tempore, ante captivitatem ejus alius veri nominis latro in carcere detentus, letali sententia mortis fulminatus; cum verò nullus carnifex adesset, qui reum vitâ exturbaret, hic, prò pudor, ut vitam servaret suam, se ad id officii promptè obtulit, in quo hætenus plures jam annos insumpsit, execratus hoc ipso cruentum munus, quod ad hunc feralem actum se reservatum esse videret, ut amantissimi

mum confodalem suum in furcam ageret. Quis sensus, quis animorum fuerit motus, cum Ternio iste adhuc intra carceris clatros subsisteret, & vel maximè cum ad infame patibulum prodiret, & unâ patibuli gradus conscenderet, singulis cogitandum relinquo. Pependit socia manus ex alto funus nobile, nobilibus palmis in altum eductus, stipante morum magistro. Ita saltem vitam male transactam pio fine, licet sita perquam tragico reus pœnitens coronavit, & animam, ut sperare licet, cœlis inferuit, Orci fortè pœnis æternum cruciandam, si suis in pravitatibus plures annos aut menses durasset. Reo neci dato, Sacerdos, ad confertum spectatorem palam explicuit, tecto tamen nomine ac loco, ambos olim discipulos suos fuisse, utrumque per Itygos solennes eversum à parentum nobilium actis, monitis & exemplis in hunc de mentabilem statum degenerasse &c. & quæ alia præsens actus dicebat. Sic domum ibant plurimi partim stupore defixi, partim commiserationis affectu succensi & uberes in lacrimas profusi; parentes liberi suis recens spectaculum inculcabant, hortantes perpetim suos, ut pro va consortia cane pejus & angue vitarent, ac paternis semper moribus ad literam obedirent.

En ergò, Opt. Parentes! ex dictis ad oculum patet, quàm vere ac etiam ac providi nesciant parentes quid illorum liberi futurum sint. Uterque horum tam reus quàm carnifex pios ac providos nactus est parentes, quibus tamen omnis cura & industria liberis impensa fuerit. Patet inde, quantis sudoribus & vigiliis à malis abstrahi, ad bona debeant liberi perpetim extimulari. Si hæc in viridi ligno, in arboribus quid fiet? Si tantum cordolium probis pariant parentibus rebelles prolii quid reprobi expectent? Ter clemens Deus bonis parentibus mens Joannes dilargiatur, de quibus si quæras quid illis sit futurum, fideles reponi possit: confido ego, meis ex liberis futuros aliquando Cœlestis

spiritus, qui suis cum parentibus Deum in gloria æternis laudibus celebrent.

Amen.

